

νια. Τέλος, μερικοί παράγραφοι μεταφράζονται, σάν ξεπίτηδες, χοντρά. Έτσι διαβάζουμε **ὁ γιὸς τοῦ χαμοῦ ἀντὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας.** (Ίωάνν. XVIII, 12) **Χαμὸς** εἶναι δημοτικὴ λέξη, μὰ δυὸ ἢ τρεῖς χωριάτες ποὺ ρώτησα δὲν τὴ γνωρίζουν. Ἡ δημοτικὴ γλῶσσα δὲν εἶναι πολὺ πρόσφορη γιὰ τὰ φαινομενικά γι' αὐτὸ καλλίτερα ἔχει μεταφραστεῖ τὸ «Κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον».

Ἡ ἔκδοσις, στολισμένη μὲ μιὰ ὠραία βυζαντινὴ εἰκόνα, εἶναι τυπογραφικὸ καλλιτέχνημα. Οἱ ἄτονες λέξεις εἶναι τυπωμένες, σάν ἀπάνω σὲ ἀρχαϊκὲς στήλες, μὲ κεφαλαῖα, πρᾶγμα ποὺ κάνει κάπως δύσκολη τὴν ἀνάγνωσις, τουλάχιστο στὶς πρῶτες σελίδες. Τὸ βιβλίο τοῦτο θὰ φυλάγεται σὰ σπάνιο ἀπόκτημα: γιὰ τὴ μελέτη τοῦ κείμενου, θὰ μετχειρίζεται κανεὶς τὴν ἔκδοσις τοῦ Παρισιοῦ.

L. ARNAUD

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ καὶ οἱ δεύτερες ἔκδοσις τῶν ἡμερησίων, οἱ περισσότερες δίχως λόγο καὶ δίχως νᾶ χουνε τὴν παραμικρότερη κινούρια εἶδησις, καιρὸς νὰ περιοριστοῦνε κάπως πιά. Ὅχι μόνο γιὰ τὴν ἀνησυχούνε δίχως λόγο τὸν κόσμον, μὰ καὶ γιὰ τὸν ληστεύουνε ἀδιάντροπα.

Ἡ Ἀστυνομία ἐμπόδισε μὲ μιὰ διαταγή τῆς τοῦ ψωμάδες νὰ αἰσχροκερδήσουνε, ἀνεβάζοντας τὴν τιμὴ τοῦ ψωμοῦ. Δὲν ὑπάρχει καὶ καμιά ἄλλη ἀρμόδια ἀρχὴ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς δημοσιογράφους ἀπὸ μιὰ τέτλια αἰσχροκερδεῖς;

ΚΑΙΡΟΣ γιὰ κριτικὴ δὲν εἶναι τώρα. Ὅ,τι γίνονται, καλὰ γινομένα. Περνοῦμε τόσο ἱερὲς καὶ τόσο γιομάτες ἀπὸ δυνατὲς συγκλίσεις στιγμὲς, ποὺ κι ἂ βλέπει κανεὶς τίποτ' ἀνάποδο, τὸ περνάει, ἄσ' το νὰ κουρεύεται. Δὲ βλάπτει ὅμως τίποτα, θαρροῦμε, ἂν παρατηρήσουμε, ἔτσι μ' εὐλάβεια, πὼς μποροῦσε νὰ παραλείψῃ τὸ Ἐθνολογικὸ μουσεῖο ὁ πατριώτης ποὺ παραλάβαινε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὴ σημαία γιὰ κάπιο σῶμα στρατιωτικόν.

— Θὰν τὴ φέρουμε πίσω ἀπὸ τὸν πόλεμον τρύπια ἀπὸ Τουρκικὲς σφαῖρες καὶ θὰ τὴν παραδώσουμε στὸ Ἐθνολογικὸ μουσεῖο!

Εἶναι καιρὸς τώρα νὰ θυμόμαστε τὰ μουσεῖα;

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ σὲ μεγάλη ἀποστολή, ἐθνικὴ, μέσα στὴ φωτιὰ πὲς κι αὐτὸς. Τρία ἀδέρφια, καὶ τὰ τρία στὸν πόλεμον. Τὸ ἕνα μάλιστα καὶ πληγωμένο στὸ χέρι. Ἡ μιὰ ἀδερφή, μαζί μὲ τὸν πατέρα. Ἡ ἄλλη, στὸν πόλεμον κι αὐτὴ, νύχτα μέρα μὲ τοὺς πληγωμένους, προστάτισα καὶ παρηγορήτρα τους.

Νά, μιὰ ἡρωϊκὴ φαμελιά ποὺ εἶναι νὰν τὴ ζηλεύει κανεὶς — μὰ εὐτυχῶς στὸ σημερινὸ πόλεμον δὲν εἶναι καὶ ἡ μόνη.

ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΛΟΙ δικοὶ μας στὸν πόλεμον, παραπολλοὶ. Μὰ ἕνα δάκρι ὀλόθερμον χρωστάμε σήμερα στὸν πρῶτον ἀπὸ τοὺς δικούς μας ποὺ σκοτώθηκε στὸ Σαραντάπορο, στὸ Φιφίκο τὸ Μάτσα. Μιὰ Τουρκικὴ οὐδία, λένε, τοῦ χῶρισε τὸ κεφάλι ἀπὸ τὸ κορμὶ καὶ τὸ κεφάλι πετάχτηκε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἀδερφοῦ του, ποὺ πολεμοῦσε πλάι του.

Ὁ Μάτσας εἶτανε μηχανικός, ζοῦσε τώρα τελευταῖα στὶς Γερμανικὲς ἀποικίες τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἦρθε πρὸ δυὸ μῆνες ἐδῶ. Εἶχε λεβέντικο κορμὶ καὶ ποιητικώτατη ψυχὴ καὶ εἶτανε ἀπὸ τοὺς φανατικώτερους κι ἀγνότερους δημοτικιστάδες.

ΟΣΟΙ κρατάτε σειρά τοῦ «Νουμά», σὰς συσταίνουμε νὰ ξαναδιαβάσετε, μιὰ μέρα ποὺ θὰ συχάσουν τὰ πράματα, τὰ ρηθρα τοῦ Ἰδα ποὺ τυπωθήκανε στὸν περσινὸ καὶ φετεινὸ τόμον «Ἡ θέσις τῆς Τουρκίας» καὶ «Ἐλληνοβουλγαρικὰ», καθὼς καὶ μιὰ προκήρυξή του «Στρατὸς καὶ ἄλλα» ποὺ δημοσιεύτηκε στὸν ἀριθ. 361 (1909). Θὰ ξαφνιαστεῖτε μὲ πολλὰ ποὺ γραφθήκανε τότε, σὲ μέρες ποὺ οἱ περισσότεροὶ μας εἴμαστε ὀλωσδιόλου ἀπελπισμένοι, καὶ ποὺ τὰ βλέπουμε ν' ἀληθεύουνε σήμερα. Ξαναδιαβάστε τα καὶ θὰ ἴδετε.

ΚΑΙ ΓΙΑ νὰ μὴ λείπουν καὶ τὰ καραγκιοζιλίκια ἀπὸ τίς σοβαρότερες στιγμὲς, δρίστε κ' ἕνα τηλεγράφημα τοῦ κ. Σπ. Θεοδωρόπουλου, ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν «Ἐστία» τῆς Τρίτης (ἔκδοσις Β', ποὺ πᾶει νὰ πεῖ πὼς εἶχε τίς πιὸ φρέσκες καὶ τίς πιὸ **σοβαρὲς** εἶδησις).

«Ἐστία», Ἀθήνας.

«Πατῶν ἱερὸν Μακεδονικὸν ἔδαφος, κατόπιν διημέρου πεζοπορίας, ἀποστέλλω χαιρετισμὸν πατριω-

*τικόν ἀπὸ μέρους ἀπελευθερωθέντων ἀδελφῶν.

Σπ. Θεοδωρόπουλος
Βουλευτής».

Μὰ μερικοί χριστιανοὶ νὰ μὴν ἐννοοῦν νὰ φέξουν
τίποτ' ἀμαγάριστο κι ἀνεκμετάλλευτο!

Ὁ Γρανίτσας, βουλευτής κι αὐτός, κι ὁ Καρα-
σεβδάς τὸ ἴδιο, κι ἄλλοι βουλευτὲς ἀκόμα πού πο-
λεμοῦνε στὴν Ἡπειρο καὶ στὴ Μακεδονία, στρατιώ-
τες ἄπλοὶ ἢ ἐφεδροὶ ἀξιωματικοὶ ἢ ἀντάρτες, δὲ στεί-
λανε κανένα τέτιο κωμικὸ τηλεγράφημα. Ἴσως για-
τί στέλνουνε σφαίρες στὸν Τοῦρκο, καὶ δὲν ἀδειά-
ζουνε νὰ χαιρετοῦνε μὲ τηλεγραφήματα τὸν κ. Κύρο
καὶ τοὺς ψηφοφόρους τους.

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Δυστυχῶς ὅ,τι τάξαμε στὸ περασμένο φύλλο δὲν τὰ
καταφέραμε νὰν τὸ κρατήσουμε. Τὸ περασμένο Σαβᾶτο
φύλλο δὲ βγήκε καὶ τὸ σημερινὸ βγαίνει μόνο καὶ μόνο
γιὰ νὰ κρατηθεῖ ἢ σειρά, νὰ μὴ νομίσουν οἱ φίλοι πὼς
σταμάτησε. Ὅσο κρατάει ἡ σημερινὴ κατάσταση, ἀδύνατο
νὰ βγαίνει ὁ «Νουμᾶς» ταχτικά καὶ γι' ἄλλους λόγους, καὶ
τὸ σπουδαιότερο γιατί πολλοὶ συντρομητάδες μας ἀπὸ τὸ
ἐξωτερικὸ (Αἴγυπτο, Γαλλία, Γερμανία, Ἀμερικὴ κλπ.)
φύγανε κ' ἤρθανε δῶ γιὰ τὸν πόλεμο. Πολλοὶ μᾶς τὸ γρά-
ψανε κι ἄλλωνῶν τὰ φύλλα μᾶς τὰ γύρισαν πίσω τὰ Εὐ-
ρωπαϊκὰ ταχυδρομεῖα μὲ τὴ σημείωση πὼς ἀλουσιάζουν
κεῖνοι πού θὰν τὰ λάβαιναν. Γι' αὐτὸ τὸ σημερινὸ φύλλο
καὶ τᾶλλα τὰ κατοπινά, θὰν τὰ στείλουμε μόνο στοὺς συν-
τρομητάδες τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ σ' ὅσους τοῦ ἐξωτερικοῦ
εἴμαστε σίγουροι πὼς θὰν τὸ λάβουνε. Στους ἄλλους, κα-
θὼς καὶ στοὺς συντρομητάδες τῆς Τουρκίας, θὰν τὰ στεί-
λουμε ὅλα μαζὶ ἅμα συχάσουν τὰ πράματα.

— Ὁ μουσικοσυνθέτης κ. Ξανθόπουλος ἔχει ἀπὸ τώρα
ἐτοιμο τὸ θριαμβευτικὸ μᾶρς τῆς Θεσσαλονίκης. Μαθαίνου-
με καὶ τοῦτο μὲ χαρὰ, πὼς ὁ διευθυντὴς τοῦ Ὁδείου κ.
Γ. Νάζος ἐτοιμάζει μιὰ μεγάλη πολεμικὴ συμφωνία, πού
θὰ τὴν παίξει ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ὁδείου στὴν πρώτη συναυ-
λία της. Ὁ κ. Νάζος ἔχει σπουδάσει δεκαπέντε χρόνια στὴ
σειρά μουσικὴ στὸ Μόναχο, μὰ δὲ μᾶς ἔδωσε ἴσαμε τώρα
δείγματα τῆς μουσικῆς ἰδιοφυίας του. Ἐπρεπε νὰρθοῦν τὰ
σημερινὰ μεγάλα γεγονότα γιὰ νὰ χαροῦμε καὶ τὸ κρυμμένο
ταλέντο τοῦ ἐμπνευσμένου διευθυντῆ τοῦ Ὁδείου μας.

— Νά, ἀλτρουϊστὴς μιὰ φορὰ. Ὁ κ. Γκράμαν, ὁ ἰδιο-
χτήτης τῶν μεταλλείων Σέριφου. Ὅσοι ἐργάτες του πή-
γανε στὸν πόλεμο, παίρνουν ἀκέραιο τὸν μιστὸ τους, σὰ νὰ
δουλεύουνε στὰ μεταλλεῖα. Κι ἅμα γυρίσουν ἀπὸ τὸν πόλε-
μο, θὰν τοὺς δοθεῖ ἡ θέση πούχανε πρῶτα. Κι ὅλες τίς φτω-
χὲς φαμίλιες τῆς Σέριφου, πούχουνε τοὺς δικούς τους στὸν
πόλεμο, δηλώνει ὁ κ. Γκράμαν πὼς θὰν τίς προστατέψει
καὶ θὰν τίς βοηθήσει μὲ χρήματα.

ΣΤΟΥ "ΝΟΥΜΑ,,

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4

πουλιοῦνται τὰκόλουθα βιβλία πρὸς ΜΙΑ δραχμὴ τὸ
ἐξὸν ἀπὸ ὅσα εἶναι σημειωμένα μὲ ἄλλες τιμές

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ, «Ἡ Ματιά». — «Ἀγκάθια καὶ Τριδύ-
λοι» (δηγήματα). — ΧΑΡ. ΑΝΤΡΕΑΔΗ, «Ὁ «Μέγ' Ἀλέξαν-
τρος». — ΒΑΡΛΕΝΤΗ, «Δόξα καὶ Ζωή». — ΗΛΙΑ Π. ΒΟΥ-
ΤΙΕΡΙΑΔΗ, «Δάφνης καὶ Χλόη» τοῦ Λόγγου. μετάφρ.). —
«Τίμωνας ὁ Μισάνθρωπος» τοῦ Λουκιανοῦ (μετάφρ. λ. 50),
| «Ὁ Προσκυνητής». — ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ, «Τὰ Τραγούδια
τοῦ Ἀπρίλη» (δρ. 2). — Π. Σ. ΔΕΛΤΑ «Στοχασμοὶ περὶ
τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν μας» (λ. 50). — «Γιὰ τὴν Πα-
τρίδα — Ἡ καρδιά τῆς Βασιλοπούλας» (δρ. 3,50). — «Παρα-
μῦθι δίχως ὄνομα» (δρ. 3,50). — «Τὸν καιρὸ τοῦ Βουλγαρο-
κτένου» (τόμοι 2, δρ. 4,50). — ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ
«Ἀπὸ τὸν Κόσμο τοῦ Σαλονιοῦ». — ΑΡΓΥΡΗ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ
«Φυλλάδες τοῦ Γεροδήμου». — ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΖΕΡΒΟΥ, «Νη-
σιώτικα Τραγούδια». — Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ, «Τὰ Γεωργικά τοῦ
Βεργίλιου» (λ. 50). — «Σακούνταλα» τοῦ Καλλιθάσα (δρ.
1). — ΙΔΑ, «Σαμοθράκη» δρ. 2). — Θ. ΚΑΤΡΑΠΑΝΗ, «Τὰ
Τραγούδια τοῦ Στρατιώτη» (λ. 10). — ΑΝΤΩΝΗ Κ. ΛΕ-
ΚΟΠΟΥΛΟΥ, «Τὸ Βιολί». — ΑΔΕΞ. ΜΑΡΠΟΥΤΖΟΓΛΟΥ «De
Profundis» τοῦ O. Wilde (δρ. 2). — ΚΩΣΤΑ ΠΑΡΟΡΙΤΗ
«Δηγ. τοῦ Δειλινοῦ» (δρ. 2). — «Οἱ νεκροὶ τῆς ζωῆς» (δρ. 2).
«Στὸ Ἀλμπουρο» (δρ. 2). — ΑΔΕΞ. ΠΑΛΛΗ, «Ὁ ἔμπορος
τῆς Βενετίας» (Β' ἐκδοσις). — ΑΔΕΞΑΝΤΡΑΣ ΠΑΠΑΜΟ-
ΣΚΟΥ, «Ἀθρώπιнос Μηχανισμός». — ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ, «Τὰ
Παλιὰ καὶ τὰ Καινούργια». — ΖΗΣΙΜΟΥ ΣΙΑΔΕΡΗ, «Ὁ
Αἴας» τοῦ Σοφοκλή (μετάφρ.). — ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ, «Πλου-
τάρχου : Περὶ Παίδων Ἀγωγῆς» (μετάφρ.). — ΓΙΑΝΝΗ
ΣΤΕΦΑΝΗ, «Μπουμπούκια». — Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ
(δράματα): «Ζωντανὸ καὶ Πεθαμμένοι», — «Ὁ Ἄσωτος», —
«Οἱ Ἀλυσίδες» (δρ. 2). — ΜΕΝΟΥ ΦΙΑΝΤΑ «Ἀπὸ τοὺς
Θρόλους τῶν Αἰώνων», — «Γραμματικὴ τῆς Ρωμαϊκῆς
Γλώσσας» (Α' ἐκδοσις) καὶ Β' ἐκδοσις, τόμοι 2 (δρ. 5). —
Ζ. ΦΥΤΙΑΔΗ, (δράματα): «Τὸ Ἐκθετο», — «Δίχως Ἀκρο-
γιάλι», — «Χτισμένο στὸν Ἄρμμο». — ΦΩΤΗ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗ
«Τὸ Γλωσσικὸ Τμήμα». — «Στὴ «Φοιτητικὴ Συντροφιά»
(λ. 50). — ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ, «Μελάχρα». —

Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ, λ. 25 παραπάνου ὁ κάθε τόμος.

ΤΟΜΟΙ περασμένοι τοῦ «ΝΟΥΜΑ» (ἐξὸν ἀπὸ τὸν πρῶ-
το πού δὲν ὑπάρχει κανένα του ἀντίτυπο) πουλιοῦνται δρ.
12,50 ὁ ἕνας γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ φρ.χρ. 12,50 γιὰ τὸ ἐξω-
τερικὸ.